

DOMOVINA

Objava dvakrat na teden, in sicer vsak teden in petek. — Dopolni naj se izpolni pošiljati uredništvu, in sicer frankirane. — Rokopisi se ne vračajo. — Za inserate se plačuje 3 krons tometne priložnosti ter od vsake petstotine po 20 vin. za vsakekrat; za večje inserate in za mnogokratno inseriranje primerni popust. — Redovna cena za celo leto 8 kron, za pol leta 4 krome, za četrt leta 2 krome, katere naj se pošilja: Upravništvu „Domovine“ v Celju.

Sodne razmere na Štajarskem.

V poslanski zbornici je naš slovenski drž. poslanec in dvorni svetnik g. dr. Miroslav Ploj po daljšem splošem uvodu, v katerem je bil današnje sodne razmere v Avstriji sploh, govoril v državni zbornici dne 21. maja t. l. sledeči govor:

Visoka zbornica!

Jako čudna prikazen je, da se njega ekselencia gosp. grof Gleispach, ki je kot justični minister imel tako lepe besede o dolžnostih sodniškega stanu v meševitih deželah, postavi v popolno protislovje svojim besedam s svojim sodelovanjem kot predsednik višjega deželnega sodišča v Gradcu.

Odkrito povemo, da nismo bili prav nič razveseljeni, ko je bil grof Gleispach imenovan predsednikom višjega deželnega sodišča v Gradcu, ker vemo, da zna pač lepo govoriti, da pa njegova dejanja stoji, v kolikor se tiče nas Slovencev, v popolnem nasprotju z njegovimi besedami.

Sicer smo to imenovanje naglo preboleli, ker smo pač mislili, da grof Gleispach ne bo popolnoma nezvest postal svojim ministrskim načelom in da bo strogo na to gledal, da se bodo sodniški organi na Spod. Štajarskem vzdrževali sploh, vsakih narodnih predsodkov in vsake narodne nestrpnosti.

V tej svoji nadi in pričakovanju smo bili tembolj utrjeni, ker smo zvedeli obžalovanja vredne okoliščnosti, ki so se dogodile oziroma dogajale, ko je grof Gleispach v Gradcu prišel in v začetku njegovega tamošnjega poslovanja.

Gospoda moja! Mi smo se bridko varali, ker grof Gleispach je šel hitro v Kanoso. On je hitro ponudil roko sprave onim, ki so ga na tako nepošlji način in sicer ne samo njega osebno, ampak njega v službi, katero je opravljal, napadali. Grof Gleispach se trudi dobiti odvezo od nemško-radikalne stranke na Štajarskem in sicer na ta način, da se pazno trudi pri svojih predlogih za imenovanja slovenske sodnike preiti in da uporablja ves svoj vpliv na to, da se sodniška mesta na Spod. Štajarskem oddajo samo nemško mislečim sodnikom.

Neovrženo dejstvo je, da spodnještajarski Slovenec ne more biti nastavljen kot sodnik v svoji domovini; pošljejo ga na Kranjsko, odkoder se več ne vrne. To poslovanje opravičujejo s tem, da pravijo, da rabijo slovenske sodnike na Kranjskem, medtem ko si na Spod. Štajarskem in Koroškem pomagajo tudi s takimi uradniki, ki znajo slovenski jezik le deloma. (Klici: Čujte! čujte!)

Gospoda moja! To je pač čisto navaden izgovor, ki je tako plitev, da ne more skriti najmanj pravega namena.

Popolnoma neumljivo mi je, kako se more trditi, da more na Spodnjem Štajarskem, kjer je 95% prebivalcev slovenske narodnosti, kjer od teh 95% odpade gotovo vsaj 90% samo na kmečko prebivalstvo, tak sodnik svojo službo opravljati, ki slovenskega jezika ni popolnoma zmožen. Sicer pa tudi ne razumem, kako pridejo spodnještajarski in koroški Slovenci do tega, da se jih na milost in nemilost izroči sodniku, kateri njih jezika sploh ne razume, ali pa premalo razume,

takemu sodniku, s katerim se niti razumeti ne morejo.

Gospoda moja! V poznejšem delu svojega govora Vas bodem še opozoril na denarno škodo, katero ta način oddajanja sodniških služb napravlja kmečkemu prebivalstvu in bodem tudi dokazal, da je ta način oddajanja služb v stanu čisto in popolnoma prevrniti načela, ki leže v našem modernem civilno pravnem redu. (Klici: Jako dobro!)

Ko govorim o germanizaciji, se spominjam prav živo na neki govor, ki ga je imel gosp. dr. Pommer povodom debate o visokih šolah v tej zbornici.

Ako se prav spominjam, bila je ta debata dne 17. aprila t. l. (Klic: Aha dr. Pommer jo je popihal! Veselost.) Gosp. poslanec dr. Pommer je takrat govoril o načelnem psohlenjenju Spodnj. Štajerja, ki se zadnja desetletja baje jako pridno razširja.

On je govoril tudi o narodnih odpadnikih. Priznam Vam odkritosrčno, da mi je zelo žal, da je g. dr. Pommer tako zaglo pokazal svojo zadržanost, kajti izjaviti moram, da g. dr. Pommer gotovo ne bi bil kaj takega izrekel, ako ga ne bi bila vodila pri tem slepa strast in neka bolesta želja pretiravati in se narodno ne strpnega pokazati. On gotovo ne bi bil tako ne modro ravnal ter se spuščal v to, za Nemce tako kočljivo stvar.

Čutim se primoranega, bajko, katero je g. dr. Pommer tukaj pripovedoval, ovreči. Primoran sem tukaj konstatirati da, ako se že naj sploh kdo pritožuje o narodnih odpadnikih, so to gotovo Slovenci, in če se naj kdo na narodnih odpadnikih veseli, so to gotovo le spodnje štajarski Nemci (odobranje), kajti največji del nemške inteligence na Spodnjem Štajarskem se v zadnjih 50 letih rekrutira iz srede slovenskega ljudstva, zato imam dokaze, in rekel bi, da je večina Nemcev na Spodnjem Štajarskem slovenskega pokolenja.

Tu se bavi govornik z nekaterimi izvajanci dr. Pommerja, ter jih ob odobravanju zbornice temeljito pobija. Potem nadaljuje:

Justična uprava nam vedno zatrjuje, da jo vodijo pri vseh imenovanjih stroga nepristranost in samo le oziri na kakovost, službeno starost, vrsto ter na druge okoliščnosti v posameznih slučajih, dalje trdi, da nikdar ne stori tega, da bi pripadnikom te ali one narodnosti dala prednost pred drugimi.

Dovolite mi, gospoda moja, da Vam na podlagi konkretnih slučajev dokazem, da to ne odgovarja resnici.

Jaz bom navedel le take slučaje, ki bodo po mojem prepričanju neovrgljivo dokazali, da najvišja justična oblast ni nepristranska, kakor je ista trdila pri odgovoru na neko interpelacijo v seji dne 11. aprila 1902.

Da Vam dokazem, kako se neki vrsti ljudi pri imenovanju na Spod. Štajarskem prednost daje, navedem sledeče: Avskultantje dr. Dolenc, dr. Škrli in Levičnik so 22. julija ozir. 29. julija ozir. 5. avg. 1900 pri višjem dež. sodišču v Gradcu vložili prošnje, da se jih dopusti k sodniškemu izpitu. Termin se bili določeni tem gospodom

na 29. septembra ozir. 6. oktobra oziroma 3. novembra 1900.

Dne 9. avgusta 1900, tedaj po vložitvi gori navedenih prošenj je sin predsednika višjega deželnega sodišča v Gradcu, g. Vaclav Gleispach dokončal svojo dveletno službo. On je tedaj v najugodnejšem slučaju mogel vložiti prošnjo za dovolitev k sodnjemu izpitu dne 9. ali pa 10. avgusta. Dr. Gleispachu, sinu predsednika višjega deželnega sodišča, so dovolili termin za izpit že avgusta 1900, delal je izpit že v avgustu in poklical so ga precej v justično ministrstvo, kjer je že 5. oktobra 1900 postal adjunkt. Če se pomisli, da imajo gg. dr. Dolenc, dr. Škrli in dr. Levičnik starše, ki niso v posebno dobrih gmotnih razmerah in ki že komaj čakajo, da dobe njih sinovi končno enkrat tako plačo, s katero jim je moč samim zase dostojno živeti, potem gotovo ni dovoljena taka protekcija in tudi ni v ničemer utemeljena. Gospoda dr. Dolenc in dr. Škrli sta postala še le 4. decembra 1900 sodna pristava. (Dalje prihodnjic.)

Nemško pomnoževanje na račun Slovanov.

Dasi so imeli Nemci pri ljudskem štetju vse žive in mrtve aparate zase, namreč pomankljivi in napačni zakon, ki pozna le občevalni jezik ter razne komisarije in statistike, vendar so v splošnem nazadovali. Dočim je prišlo pri ljudskem štetju 1890 na 100 avstrijskih prebivalcev 36,05% Nemcev, pride jih po zadnjem ljudskem štetju 1900 leta samo 35,80%.

V resnici seveda ni število Nemcev niti naraslo niti padlo, naraščalo oziroma padalo je le število renegatov, in sicer po razmerju narodne zavesti posameznih nemških kronovin. Najhujše gine nemštvo v Galiciji, kjer se je zdrževalo po imenu prejšnja desetletja, dokler se niso Poljaki in Malorusi začeli vsestransko zavedati. Potem pa se poje Nemcem smrtna pesem, kajti od leta 1880 so „zgubili“ Nemci v Galiciji 113.000 duš, seveda ne svojih, temuč slovanskih renegatov.

Podobno se spodmikajo umetnemu nemštvu tla na Moravskem in v Šleziji, kjer stanujeta politično zelo zavedna naroda Čehov in Poljakov. V Šleziji so nazadovali Nemci v zadnjem desetletju za 3%, na Moravskem pa za 1½%. Nasprotno pa so narasli Poljaki na Moravskem od 5000 na 15.000 duš.

Na severu in vzhodu je tedaj nemštvo povsod nazadovalo, na zapadu je ostalo njihovo število skoraj neizpremenjeno, kajti tam so popolnoma nemške dežele, kjer ni mogoče naraščati na račun druge narodnosti, ako izvzamemo južnotirolske Italijane, ki pa se trdno držé. Drugače pa je na jugu. Tu imajo Nemci za sosedo narod zelo mehke in popustljive narave, namreč narod Slovencev. Ni čudno, da so se Nemci vrgli z vso silo za agitacijami na Štajarsko in Koroško. V teh pokrajinah jim še cvete renegatstvo, kakor morda cikler drugod — ako izvzamemo morda Bukovino. Deželna uprava, s svojim ponemčevalnim sistemom, zgodovinska lahkovernost Slovencev, nemško uradništvo, šol-

stvo, tuja industrijska podjetja, tuji kapital, to vse deluje roko v roko, da se množijo Nemci v teh dveh deželah na račun Slovencev, t. j. k nemškemu občevalnemu jeziku se pri vsakem ljudskem štetju pripozna na tisoče politično nezavednih ter gmotno od Nemcev odvisnih Slovencev.

Na Štajarskem so narasli Nemci na ta način v zadnjih desetih letih od 68 na 69%, kar je pač bore malo z ozirom na vse fizične in duševne aparate, ki so delovali pri ljudskem štetju za Nemce. Da je ta procent duš res le iz Slovencev pretvarjenih renegatov, dokazuje dejstvo, da so Slovenci na Štajarskem ravno za ta eden odstotek nazadovali, njihovo število se je namreč znižalo od 32% na 31%. Na Koroškem so „pridobili“ Nemci cele štiri odstotke, na račun Slovencev pa 3%. Leta 1890 so namreč Nemci na Koroškem tvorili 71%, Slovenci pa 29, pri lanskem ljudskem štetju pa je izkazano za Nemce 75%, za Slovence pa 25.

Kakor povedano, sta Štajarka in Koroška poleg Bukovine edini deželi, kjer zamorejo še Nemci vedno uspešno ribariti za — tujimi dušami. Pa tudi niso na pridobivanje nikjer drugod tako ponosni, kakor med Slovenci, kajti tukaj dobijo še precej dober material, nekake ocvirke k svojim planinskim todnom. S pridobitvami v Bukovini pa se nič preglasno ne hvalijo, dasi je narasla tam doli v zadnjih desetih letih „nemška narodnost“ za celih 25.000 duš. Te duše namreč niso — krščene, temuč tičijo v umazanih židovskih kaftanih.

V splešnem pa ni zadnje ljudsko štetje za Nemce prav nič tolažilno. Nazadovali so namreč povprek v Avstriji od 36 05 v letu 1890 na 35 80 odstotkov. Kakšen rezultat pa bi se šele pokazal, ko bi se štelo ljudi po materinem in ne po občevalnem jeziku ter ko bi se pri tem sploh postopalo — nepristransko. O tem nam pač najbolje dokazuje uspeh na Nižjeavstrijskem, kjer se sicer ni štel nepristransko, toda kjer bivajo politično zavedni in odločni Čehi. Dočim so našli leta 1890 v tej deželi samo 94.000 Čehov, izkazati so jih morali lani že 135.000 t. j. celih pet odstotkov vsega prebivalstva. V istini pa je samo na Dunaju še skoraj enkrat toliko Čehov.

Ako tedaj Nemci nazadujejo že na papirju, kako pa še le v istini!

Celjske in štajarske novice.

(Doba plavic) je že prišla. Sedaj že lahko po tem plevelu spoznaš ljudi, kateri so postali med Slovenci nemškutarski plevel. Priporočamo našim zavednim okoličanom, da prineso kolikor mogoče plavic na trg ter potem skupljeni denar oddajo za narodne namene, najbolje za „Dijaški dom“. Vsak tak denar se lahko odda v našem uredništvu ali pa v trgovini D. Hribarja.

(Kako se delajo volilci!) Znano je, da pri deželnozborskih in državnozborskih volitvah v Celju zmagajo Nemci le po svojih velikih volilnih spletkah. Jedno teh spletk je, da nemškutarski gospodarji svoje uslužbence, ki imajo komaj 20 gld. mesečne plače, prijavijo, češ, da imajo nad 50 gld. mesečne plače, tako, da postanejo ti uslužbenci volilci. Tako delajo tudi nekateri gospodje na celjskem magistratu. Vsak pisar je volilec. Tako je bil n. pr. sedanji nemškutarski teharski občinski pisar, Šalon, v Celju volilec, — moral je tedaj imeti nad 50 gld. mesečne plače. Vprašamo pa sedaj: Zakaj je šel ta človek v Teharje za pisarja, kjer ima komaj 30 gld. na mesec? Kdo plačuje za te ljudi davek, morda mestna blagajna?

(Nemški „turnarji“) so bili na Telovo na Laškem. Naše slovensko ljudstvo se bridko pritožuje nad nemškutarskimi izzivanji ter drugimi neprijetnostmi, katere je moralo od celjskih nemških izletnikov pretrpeti. Menda so hoteli z izzivanjem dati duška svoji nevolji, ker so bili tako klaverno sprejeti in slabo postreženi.

(Blamirana celjska nemškutarija.) Celjski Nemci so hoteli postaviti o sestavljanju cerkvenih konkurenčnih odborov tako v svojo korist zasukniti, da bi oni dobili v cerkvenem konkurenčnem odboru večino, ter tako komandirali v slovenski

farni cerkvi. Pritoževali so se, ker njih obveljala, na vse strani, sedaj pa je najvišja oblast, upravno sodišče, njih pritožbo zavrnilo. S tem je stvar končno rešena in naša nemškutarija blamirana.

(„Šaleško učiteljsko društvo“) priredi v nedeljo dne 8. rožnika t. l. izlet k Sv. Martinu na Paki, katerega se bodo udeležili tudi učitelji celjsko-laškega, savinjskega in gornjegrajskega okraja. Spored: Ob pol 10. uri zborovanje; po zborovanju skupen obed. Zaradi obeda naj se blagovolijo cenj. udeleženci javiti g. J. Krajncu, učitelju pri Sv. Martinu na Paki! — Tovariši in tovarišice! Pridite v obilnem številu, da si pritoževanje! Pridite v obilnem številu, da si pritoževanje! Pridite v obilnem številu, da si pritoževanje! (Zborovanje vrši se sigurno 8. rožnika v drugi in ne 15., kakor je bilo vsled nastalih težkoč v drugi posameznim društvom naznanjeno.) Odbor.

(Slovenska občina Velenje) imenovala je svojim častnim članom gosp. pl. Adamoviča, graščaka v Velenju. In zakaj? Najhitreje zato, ker je načelnik nemške požarne straže v Velenju, ali ker je gospodar nemško-nacionalno mislečih, pri njem v službi stoječih poslov, ali ker je glasoval proti slovenskemu distriktnemu zdravniku v Velenju ali ker podpira s svojimi mnogimi darili nemški otroški vrtec. Res, lepa in hvalevredna ideja to!!! — Mogoče, da pride nemškonacionalci g. Priboschütz še kdaj na vrsto.

(Birma v kozjanski dekaniji.) Prevz. knezoškof lavantinski bode delil zakrament sv. birme ta in prihodnji teden v kozjanski dekaniji, in sicer: 3. junija v Dobjem, 4. junija na Planini, 5. junija v Št. Vidu pri Planini, 6. junija v Zagorju, 7. junija v Pilštanju, 8. junija v Kozjem, 9. junija v Podsedri, 10. junija v Bučah, 11. junija v Polju, 12. junija v Št. Petru pod Sv. Gorami, 14. junija v Podčetrtku.

(Iz Studenic) Gotovo so še marsikomu zabavni shodi v Studenicah v prijetnem spominu; a delj časa že takih sestankov pogrešamo. Da dajemo zopet povod prijateljskemu shodu, kanimo prirediti dne 15. junija t. l. velik skupen izlet na Boč, popoldne istega dne pa vrtno veselico (pri slabem vremenu pa v notranjih prostorih) v gostilni Koropčevje v Studenicah, kjer se bo nudila cenjenim gostom prilika, da se divijo krasni, slovenski pesmi, da se krepčajo s pristno klečko črnino ter plzenskim in puntigamskim pivom, med tem ko mladina lahko daruje ob zvokih priljubljenega orkestra Terpsihori. Zabavo bode povspeševala šaljiva pošta. Odhod na Boč ob 7. uri zjutraj, začetek koncerta pa ob 5. uri popoldne. Komur se torej ne ljubi iti na Boč, pa naj prihiti vsaj k veselici, da tu ob vznoku Boča prebije nekaj uric v prijateljskem krogu. Čisti dohodek šaljive pošte itd. je namenjen revnim učencem. Gotovo se snidemo v velikem številu, saj vsakogar vabi divna „Vesna“ in srce bratsko! Planinski pozdrav!

(Šmareko-rogaško učiteljsko društvo) naznanja: Ker se je šola v Zibiki radi bolezni zaprla, odpade tam nameravana hospitacija, ter se vrši prihodnje zborovanje v nedeljo 8. junija ob desetih pri Sv. Križu. Razgovor o konferenčnih vprašanjih.

(Sv. Trojica v Slov. goricah.) Šentlenartsko učiteljsko društvo zboruje dne 8. junija t. l. ob 11. uri dopoldne pri Sv. Trojici v Slov. goricah s sledečim sporedom: 1. Zapisnik. 2. Podavanje c. kr. nadzornika g. dr. J. Bezjaka: „Kako je metodno razlagati besede in rekla pri obravnavi beril“. 3. Pogovor o konferenčnem tematu: „Kaj naj stori šola proti razširjenju alkohola“. 4. Pristop k „Šolski matici“. 5. Slučajnosti. Pesmarice se naj s seboj prinesejo. Kdor se želi skupnega obeda udeležiti, naj to naznani vsaj do 7. junija t. l. šolskemu vodstvu pri Sv. Trojici. K prav obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Iz Št. Lenarta v Slov. gor.) se nam po roča, da so tam ljudje grozno ogorčeni nad nemškutarijo. Zato bode rodbina pokojnega poneverjalca Antona Mravlag zapustila Št. Lenart. Sploh se misli, da je Mravlag poneverjal tudi občinske denarje, vsled česar se je na deželni odbor poslala prošnja, da se določi v Št. Lenart veščak, ki bo pregledal občinske račune.

(Sv. Barbara niže Maribora) ima sedaj cvetoče delovanje pri svojem bralnem društvu.

Odbor je poveril predsedništvo č. g. Fr. Gomilšek, ki ugledno razvija svoje delovanje. V bralno društvo ste združeni tudi zvezi: fantovska in dekliška. Ta je priredila h binkoštnim praznikom krasno igro „Lurška pastarica“. Vsled izborne predstave jo je morala štirikrat vprizoriti. Kdor jo je enkrat vidil, hotel je še v novič poslušati in gledati te priproste domače, a izvrstno izvežbane igralko. Vsi navzoči smo imeli pravi dušni vžitek v tej igri. Čast smo imeli pozdraviti mile nam goste od vseh krajev v okolici dveh ur, pa tudi od daljne Sv. Ane, Sv. Urbana p. P. in Hajdine so nas posetili v obilnem številu zavedni Slovenci in Slovenke. Bog jih naj živi in krepi narodnost! Tu smo videli pravo slogo na krepki podlagi, katero razveseljuje krasno petje, ki smo ga pri njih slišali in uresničil se je tu pregovor „Lepega petja glas, seže v deveto vas“. Le tako naprej v kreposti in narodnosti!

(Nemška nestrpnost.) Mariborski občinski zastop je v svoji seji dne 28. maja t. l. sklenil vložiti pri vladi protest zoper to, da bi se na okrožnem sodišču v Mariboru napravili dvojezični napisi. Mestni očetje mariborski pozabijo, da se okrožno sodišče zida za ljudstvo, katero je do 80% slovenske narodnosti. Sicer pa je ta sklep mariborskih prenapetih opomin na vse slovenske občine mariborskega sodnega okrožja, da z vso odločnostjo zahtevajo dvojezične napise. Ne bilo bi napačno, če bi tudi občinski in okrajni zastopi celjskega sodnega okrožja odločno povedali vladi, da zahtevamo pri celjskem okrožnem sodišču povsod dvojezične napise.

(Zopet eden!) Nemški župani na Štajarskem imajo zelo smolne roke, da se jih tuj denar tako rad prijemlje. V Št. Lenartu je nemškutarski župan Anton Mravlag baje poneveril okoli 200.000 K Zasluzeni kazni je ušel s smrtjo. Dne 30. maja t. l. pa je dobil nemški župan Anton Winkler iz Altenmarkta za poneverjenje uradnega denarja 6 mesecev težke ječe poostrene s trdim ležiščem in postom. Takile so!

(Novi most čez Muro.) napravi posestnik papirnice na Sladkigori ob Muri g. J. D. Feuerlöcher. Most služil bode v prvi vrsti za električno železnico do postaje Weitersfeld na progi Spielfeld-Ljutomer, pa tudi za javni promet.

(Gradeo.) Vseučilišni profesor v p. g. dvorni svetnik dr. Gregor Krek, se za stalno preseli v Ljubljano.

(„Südmarka“ v Gradcu) se vendar brani pokriti sleparije v nemškem „Vorschussverein“ v Št. Lenartu v Slov. goricah. Nje ustanovitelj Feichtinger je rekel v odborovi seji, da „Südmarka“ vendar ni poklicana vsako nemško goljufijo s svojim denarjem poravnati. Skrbi pa tudi tega odbornika, da bi med poškodovanimi ne bil kak Slovenec in bi se temu seglo pod roko.

(Slovenski inserat v „Tagespošti“) je prijavil krajni šolski svet v Stranica. „Tagespošta“ sama pravi, da naj se taki inserati pošiljajo slovenskim listom, ki jih radi prijavijo, ne pa nemškim, katerim so slovenski inserati nadležni. Uspeh se pa doseže po slovenskih listih isti, kakor po nemških. Če se že noče objavljati v „Domovini“ ali „Slov. gospodarju“, saj imamo v Ljubljani dva dnevnik.

Druge slovenske novice.

(Cesarska pohvala) izrekla se je g. J. Kra-maršič-u, stotniku brambovskega polka št. 27 v Ljubljani.

(Družba sv. Cirila in Metoda) je imela dne 15. maja t. l. svojo vodstveno sejo. Družbini blagajnik je izkazal od novega leta do 15. maja t. l. 14.059 K 92 vin. dohodkov, 11.543 K 03 vin. stroškov, torej 2516 K 89 vin. prebitka. Za pokojnim dekanom Ivanom Vesel je prejela družba v gotovini 3859 K 31 vin. in knjižnico v vrednosti 2000 K. Toliko se je dobilo, ker je g. dr. Fran Štor družbi podaril ves svoj osebni odvetniški zaslužek v znesku po 560 K 30 vin.

(Poštni praktikanti) so imenovani: absolvirana gimnazijca Evgen Lenarčič in Rudolf Tekavec ter učiteljski kandidat Franc Krasnik.

(Modras.) Minoli teden je šla 11 letna Franica Kozina iz Brezja na Kranjskem, nabirat

šmarnice. Pri tem delu jo je pičil modras v gležnje tako, da si ni mogla nič pomagati. Po deseturnih hudih mukah je umrla. Starši, pazite na otroke, da ne hodijo bosi po krajih, kjer so gadi ali modrasi!

(Nemškutarstvo na Gorenjskem) se v zadnjem času vedno bolj šopiri. V Jesenicah dobijo Nemci najbrže javno nemško šolo, dalje so tam ustanovili podružnico „Südmarke“. Tudi v Mojstrani špekulirajo Nemci, da bi ustanovili „šulferajnsko“ šolo. Jih bo pač treba po prstih okrcati.

(Ogenj.) V vasi Goze pri Planini na Notranjskem so 29. maja t. l. pogorela vsa poslopja posestnika Jakoba Bole. Zažgali so otroci, in sicer kozolec. Ker je bil hud veter, se je ogenj hitro razširil na vsa poslopja. Ljudje so sami gasili in preprečili, da se požar ni razširil na vso vas. Pogorelec je bil zavarovan.

(Slovenski novomašniki na Koroškem.) Novo mašo bodo peli iz krške škofije na Koroškem letos sledeči Slovenci gg.: Ivan Hojnik na Rudi dne 27. julija, Ferdo Lovrinc pri Sv. Jakobu v Dolu pri Hrastniku dne 5. avgusta, Martin Bauman pri Sv. Lovrencu na Dravskem polju dne 10. avgusta in Franc Cukala v Gomilskem dne 10. avgusta.

(Nevarno obolel) je g. dr. Otokar Rybač, odvetnik v Trstu, za pljučnico. Blagemu narodnjaku želimo, da čim prej ozdravi.

(Procesija sv. Rešnjega Teleza v Trstu.) Tržaški Lahoni so skušali, kakor že prejšnja leta tudi letos preprečiti, da bi se bratovščina sv. Cirila in Metoda ter Marijina družba udeležili stolne procesije s svojimi slovenskimi zastavami. Pa ni šlo! Slovenci so se s svojimi zastavami v ogromnem številu udeležili procesije, tako, da so Italijani od jeze pokali. Kako jih to jezi, se vidi iz tega, da se tržaški mestni svet ni udeležil procesije. — No tržaški Lahoni niso za vinar boljši kot naši celjski nemškutarji.

(Nedeljski počitek) so uvedli v svojih pisarnah slovenski odvetniki v Trstu gg. dr. Abram, dr. Rybač, dr. Gregorin, dr. Slavik in dr. Pretner, in sicer za poletne mesece junij, julij in avgust. Posnemanja vredno!

(Stavka v Trstu.) V Trstu štrajkajo zidarji in stavbinski delavci. Vseh skupaj je 2000, in zahtevajo, kakor povsod, zboljšanje plače, ter skrajšanje delavskega časa. Kakor se kaže, ta stavka ne bo imela uspeha, ker gospodarji nočejo ničesar slišati o delavskih zahtevah.

(Mažarska nadutost.) Gospa nekega Mažara je bila na Sušaku pri Reki. Bila je ravno pred porodom, ko ji je ukazal njen soprog naj se preseli v Reko. Na vprašanje, zakaj to veleva, je naduti močic odgovoril: „Ker nočem, da bi se moj otrok rodil na Hrvaškem“. — Po porodu se je vrnila zopet na Sušak.

(Izseljevanje v Ameriko.) Poroča se, da so združene ameriške države izdale odredbo, po kateri ne bo dovoljeno izkrcati se v Severni Ameriki nobenemu delavcu, ki ne bo več pisal in čitanju.

Dopisi.

Iz Celja. Kruh je dobra postna jed, posebno pa še kruh iz znane izvrstne pekarije našega vrlega g. F. E. Vošnjaka. No, pa moj Bog, človek ne živi samo od kruha; včasih si poželi gladek želedec tudi še česar drugega, recimo slastnega golaša. Pa je že tako na tem svetu, težko je doseči zaželen vzor brez gmotnih sredstev, — težko je priti do golaša brez — denarcev — — —

Tu v Gaberjih živi taka golaša lačna „fina“ familija; oče „farba“, mati leži bolna, kopa otrok pa prosjači po mestu in okolici in tuintam tudi kaj — pokrade. Na sodnji so ljudje že dobro znani. Otroci te obitelji so tudi prihajali h gospodu Vošnjaku kruha prosjačiti, kupil ga pa dobri oče niti sebi niti otrokom pri Vošnjaku ni nikdar za počen vinar.

Temu dobremu očetu slikala je domišljija v mastnih, rdeče tekočih barvah pikanten golaš, ki bi tako dobro dišal poleg naberačenega kruha. Oh golaš, golaš — — — zakaj ga ne pečejo peki kakor kruh? To bi bilo nekaj slastnega, priberačen „Gollaschbrod“ — — —

Heureka! si misli mož. Zakaj sem pa pristaš Ambrožičev in zvest sin Germanije? V Celju se je za razvoj nemškega jezika do sedaj tako bore malo storilo; „Gollaschbrod“ je tako lepa, blagodoneča, sladkosneda beseda — — — možu so se sline cedile. To besedo prodati, pa si dobim denarcev za golaš! Farbanje desk mi ga ne dene, pa poskusim celjske „Nemce“ malo „na farbati“. Zlažem se torej, da sem dobil v Vošnja kovem kruhu golaš — oh, ta zaželeni golaš. To laž pišem najprej g. Vošnjaku, morda se me zboji in mi odkupi laž in lepo besedo „Gollaschbrod“ s kakimi kroncami, da bo za golaš. Pa oh, ta neusmiljeni Vošnjak! Nima prav nič smisla za obogatitje nemškega jezika in ne pošlje ničesar. Tu torej ni s golašem nič. In mož je še vedno lačen.

Tu pa mu pomagata do golaša Ambrožič in „vahtarca“. Ta sovražita g. Vošnjaka prav iz srca. Mož proda torej svojo mastno laž in novo lepo besedo „Gollaschbrod“ gospodu Ambrožiču. Nemški jezik se je obogatil z lepim novim izrazom — in to v „nemškem“ Celju!

Farbar se je najedel golaša, g. Vošnjaku pa je naredila „vahtarca“ brezplačno lepo reklamo. Kakor čujemo, pošilja g. Vošnjak Ambrožiču, dokler bode izhajalo naznanilo na zadnji strani, za nagrado vsak dan eno „štruco“. Tako je torej vsem pomagano!

Iz Savinske doline. V zadnji številki cenj. Vašega lista ste že na kratko omenili žalostne razmere pri železnicah na Juž. Štajarskem.

Nerazumljivo se nam res zdi, zakaj se južna železnica prav nič ne ozira na nujno potrebo dvojezičnih napisov na postajah v onih krajih, kjer prebivamo izključno Slovenci. Posebno nerazumljivo pa se nam to zdi v povsem slovenski Savinski dolini. Milo se stori človeku, če se vozi po domačih svojih krajih, kjer mu zveni povsod le slovenska govorica na uho, a na vseh postajah samo nemški napisi. Seveda kličejo tudi kondukerji imena samo nemško. Ne glede na to, da je to v sramoto našim slovenskim krajem, je tudi v škodo. To dokazuje naslednji slučaj, ki se je prigodil te dni.

Nevarno bolna kmetica se je vozila iz Šostanja v Žalec po opravkih. Nemški seveda ne razume, in ko je konduker na Polzeli začel kričati svoj „Ajlnštajn“, je ženica izstopila, ker je razumela, da je klicana postaja Žalec.

Ko je vlak oddrdal, je še le izvedela, da je izstopila dve postaji prezgodaj. Najeti si je morala reva voz, in se odpeljati v Žalec. A po misliti je treba, da je omenjena žena težko bolna, da je plačala vožnjo, a se ni peljala, in to vse zaradi nemarnosti železniške uprave, ki v istini le vsled zaničevanja našega jezika ne zabiči svojim uslužbencem, da se imajo posluževati slovenščine.

Taki dogodki, ki niso redki, so posledice tega nad vse bedastega in prav zlobnega zistema, ki pljuje na enakopravnost ki molze iz ljudstva denar a se ne ozira na njegove koristi; tu se ne gre za kaprico, ampak za nujno in važno potrebo. Železnico vzdržujemo vendar mi, slovenski Savinčani; a da bi se z nami pometalo, tega ne bomo trpeli!

Politični pregled.

(Državni zbor.) Gospodska zbornica je kakor zmiraj pridna. Proračun je sprejela na eden dan v drugem in tretjem branju. Tako gladko pa ne gre v zbornici poslancev, kjer so češki poslanci že predložili dva nujna predloga. O teh dveh se bo tako dolgo razpravljalo, da pred poletnimi počitnicami ne more priti nobena vladna predloga na vrsto. Vlada se s Čehi vedno pogaja.

(Novi zakonski načrti.) Vlada je državnemu zboru dne 30. maja t. l. predložila načrt zakona, s katerim se zvišujejo pokojnine onih uradnikov, ki so šli v pokoj pred letom 1898 za 10 odstotkov in načrt zakona o zvišanju pokojnin uradniških vdov za 25 odstotkov.

(Dr. Schalk-Wolf) Kakor je že dolgo obljubljal, je izdal koncem minulega tedna Wolf odgovor na dr. Schalkove obdolžitve, katere smo zadnjč prinesli deloma tudi mi v uvodnem

članku. Cel odgovor je sama „limonada“, ovreči Wolf ne more ničesar; nego on le sumniči dr. Schalka. Iz vsega odgovora pa se vidi, da se Wolf zelo boji priti s svojimi umazanostmi pred sodišče. Bomo videli, kaj nam prihodnost še prinese.

(Kreta in Grška.) Kreta je še vedno pod turško nadoblastjo, čeprav vlada tam grški princ Jurij. Čuje se sedaj, da se Krečani v kratkem otresejo turškega jarma. Princ Jurij, ki ima vladati še dve leti, bo po preteku tega časa svojo čast odložil in potem se Kreta pridruži Grški. Evropske države bodo s tem tudi najbrže zadovoljne.

(Nizozemsko.) Nek ugleden ruski list poroča baje iz zanesljivega vira, da hočejo Nizozemci svojo državo proglasiti za republiko ali ljudovlado, če bi kraljica Vilhelmina umrla brez potomcev. Oni ne bodo pripustili, da bi kraljičin soprog, princ weimarski zasedel kraljevi prestol, ker vedo, da bi leta Nizozemsko spravil pod prusko nadvlado. Seveda tega Nizozemci ne bodo nikdar dopustili, ker drže mnogo na svojo državno samostojnost, kakor njih bratje v Južni Afriki, Buri.

(Kubanska republika.) Otok Kuba se je otresel španske nadvlade in postal samostojna republika. Predsednik republike Palma je izdal na ljudsko zastopstvo oklic, v katerem hvali nesebičnost (!) Zedinjenih držav, katere so pomagale Kubancem do samostojnosti. Dalje daje v razglasu navodila za pospeševanje poljedelstva in živinoreje. Kubanska vlada bo poskušala doseči znižanje uvožne carine na sladkor v Evropi. Končno poudarja, da sta Angleška in Francoska priznali Kubo kot republiko, ter izreka upanje, da kmalu store to tudi druge vlade.

(Kitajsko.) Kitajski boksarji še vedno ne mirujejo. V provinci Sečvan so naznanili uradnikom, da bodo pobili vse Evropejce. Res so se tudi precej spravili na delo in razrušili vse krščanske cerkve, predno so prišli vojaki, ki so divjakom delo ustavili. So bili pač še premalo tepeni!

(Mir v Južni Afriki.) Že dolgo se obljublja mir v Južni Afriki. Sicer mir res morda ni več daleč, toda Angleži tako lahko in tako naglo ne bodo dosegli miru, kakor mislijo. Pri svojih pogajanjih so jako ošabni. Iz Londona, kjer ne vedo, da so premagani pravzaprav le Angleži, kar komandirajo. Vojskovodja Kitchener, ki je pošiljal pred vedno lažniva poročila v London, je sedaj prisiljen prositi iz Loudona dovoljenje, da ponudi Burom mir pod najugodnejšimi pogoji. Iz vsega tega se razvidi, da burska stvar ni v nevarnosti. Če se bo sklenil mir, bodo gotovo Buri na boljem, nego Angleži, ki se sedaj v svojih dolgovi kar ne spoznajo.

Razne stvari.

(Redar tat.) V Košici na Ogrskem je bilo izvršenih več drznih žepnih tatvin, ne da bi bili prišli storilcu na sled. Sedaj so prišli na sled nekemu redarju, ki je preiskoval žepa v redarski stražnici. Dognalo se je, da je on izvršil drzne tatvine zadnji čas.

(Levi napadli krotlik.) V Lvovu so v zverinjaku levi napadli 17letno krotliko Tilly Babbé. Z železnimi drogi so sluge prepodili leve, vendar je krotlika težko ranjena.

(Največja ura na svetu) je na kolodvoru liverpolske ulice v Londonu. Kazalo je dolgo 6'5 m, a kladivo je težko 1'5 q. Ta ura goni 624 ur po kolodvorih vzhodnih železnic, ter vse kažejo ednako. — Škoda, da se naša mesta kaj takega ne omislijo. Če pogledaš celjske maborske in graške ure, katere so doskora na istem poldnevniku, našel boš razloček, oziroma mudil boš po cele ure. Čemu torej ure po javnih stavbah?

(Šolskim otrokom ne cigaret!) Na Holandskem in po mnogih državah je ostro prepovedano, prodajati šolskim otrokom cigarete. Ali bi ne bilo to prav tudi pri nas? Kako da je to pogubno telesnemu zdravju, lahko vsak spozna. Otrokom ne cigaret! Trafikarji pazite!

(Vulkanski izbruhi in potresi.) V naslednjem podamo vse največje katastrofe, provzročene po vulkanskih izbruhih ali potresih: L. 79. po Kr. je Vezuv podul mesti Herculaneum in Pompeji. L. 1667 je bil potres v Šemahi v Kavkazu, ki je trajal tri mesece; ubitih je bilo 80.000 oseb. L. 1692 je bil razrušen Port Royal na Jamajki; mrtvih je bilo 3000. L. 1693 je bilo na

Siciliji razrušenih 45 mest in 300 vasi, 100.000 ljudi mrtvih, odtih 18.000 samo v Cataniji, od katere je komaj ostal še sled. — L. 1703 je bil razrušen Yeddo v Japanu, 200.000 mrtvih. — L. 1731 je bilo pri Pekingu na Kitajskem 100.000 ljudi pod razvalinami pokopanih. — L. 1746 sta bili porušeni Lima in Callao ter 18.000 ljudi zasutih. — 1751 Port au Prince na Santo Domingo razrušeno. — L. 1755 Potres v Quito in Lisaboni, kjer je v teku osmih minut potres in morski val razrušil skoro vse hiše; življenje je izgubilo 50.000 prebivalcev. — L. 1767. Potres na Martiniqueu. — L. 1788. V St. Luci 900 ubitih. — L. 1797. Vsa dežela med Santa Fé do Paname, vstevši Quito in Cuzco razrušena, 40.000 mrtvih. — L. 1812 Potres v Caracas, 12.000 mrtvih. — 1839 Potres na Martiniqu, 700 mrtvih v Port Royalu. — L. 1842 Potres v Cape Haytien, Santo Domingo, 4000 mrtvih. — L. 1843 Pointe à Pitre na Quadeloupe razrušeno. — L. 1859 Potres v Quito, 5000 ubitih. — L. 1868 je potres porušil Arequipa, Iquique, Tacna in druga mesta v Peru, 20.000 mrtvih in uničeno premoženje v vrednosti 1200 milijonov mark. — L. 1883 je na Javi buhalo ogenj nad 30 vulkanov, zlasti Krakatoo. Pepel, kamenje in žlindra se je vsipala 75 kilometrov daleč, 35.000 ubitih. — L. 1895 je bilo Kamaischi v Japanu po potresu razrušeno; 1000 mrtvih, 20.000 oseb je pokopal morski val v svoj mrzli grob. — V februarju l. 1902 je potres razrušil Šemaho na Kavkazu; 2000 hiš podrtih, 4000 ljudi mrtvih. V aprilu 1902: razna mesta v Guatemali podrti, na stotine mrtvih.

(Kako se čisti vino z želico ali želatino) Kdor ima kalno vino, naj ga čisti najprej z želatino, in sicer naj je vzame 10–15 g na vsa kih 100 litrov. Želatina se stolce v majhne kosce in se namaka 10–12 ur v mrzli vodi, ki se nazadnje odlije. Tako zmečkani želatini se vnovič dodane čista voda, in sicer četrt litra na 10 do 15 g suhe želatine ter se na majhnem ognju segreva, dokler ne postane tekoča, medtem pa se neprestando meša; lahko se pa tudi takoj raztopi v gorki vodi, ne da bi jo prej namakali v mrzli vodi. Ko se želatina shladi, se precedi skozi redko platno in se lahko takoj rabi. Če vino ni prekalno, očisti se je lahko v enem tednu.

(Največja evropska mesta nekdanj — in sedaj) Leta 1800 so imeli in sicer: London 958.863, Pariz 547.755, Dunaj 231.050 in Berlin 182.179 prebivalcev. Leta 1840 so bila števila sledeča: London 1.948.417, Pariz 935.251, Dunaj 356.870 in Berlin 322.620 prebivalcev. Pri zadnjem štetju leta 1900 pa so imeli: London 4.411.271, Pariz 2.511.055, Berlin 1.677.304 in Dunaj 1.503.972 prebivalcev. V teku 100 let so torej pridobili London štirikrat, Pariz petkrat, Dunaj šestkrat in Berlin sedemkrat toliko prebivalcev, kot so jih imeli v začetku stoletja.

V. Izkaz za „Dijaški dom“ v Celju.

(Za „Dijaški dom“ v Celju) so nadalje darovali sledeči č. gg.: Bežan Matija, c. kr. notar v Marenbergu, 5 K; Jos. Novak v Lukovici, 20 K; Jos. Smodej, c. kr. notar v Vel. Laščah, 10 K; Jan. Merselj, kaplan na Dobrovi pri Ljubljani, 3 K; Anton Lovšin, župnik na Dobrovi, 5 K; Vesela družba v Narodnem domu v Brežicah nabrala proslavljajoč odhodnico g. oficijala F. Križanec-a, 45-40 K; Stefan Ferlan, c. in kr. stotnik-računovodja v Gradcu, 10 K; H. Herle 1 K; Ch. Sturm, V. Vider, Rok Klemenšek, Boštjan Krivo, po 5 K; A. Herle, P. Krivo in P. Knez po 2 K; M. Knez, V. Uranker, M. Suhadolnik in J. Kaker po 1 K; F. Havdež 30 v; vsi v Solčavi. Franc Kerže, ravnatelj vinarske zadruge v Pulju, 5 K; Franc Ogrizek, župnik v Črešnjah, 3 K; Polanšek I. v Brežicah 7 K; Francšek Gosak, kaplan pri Sv. Janžu na Drav. polju, 5 K; dr. A. Kraut, odvetnik v Kamniku, 5 K; dr. Urban Lemež, odv. v Sl. Bistrici, 10 K; Jurij Bezenšek, župnik v Čadramu, 10 K; Ivan Ivanc, kaplan v Čadramu, 4 K; Anton Brezovnik, učitelj in posestnik v Vojniku, 10 K; glavni občinski urad v Pamečah pri Slov. Gradcu 20 K; Alojzij Šijanec, kaplan v Mozirju, 5 K; Vinko Strgar, c. kr. rud. kom. v Celju, 10 K; Vinko Krivec, misijonar v Mariboru, 5 K; mala družba Rajhenburžanov na izletu 8 K; Janez Wieser, dekan v Velikovu, 10 K; Franc Gerec, trgovec in veleposestnik v Pišecah, 50 K; Jožef Sörglechner, župnik v Hajdini pri Ptuj, 20 K; Matija Kavčič, veleposestnik in trgovec v St. Jurju ob juž. žel., 20 K; slavna posojilnica v Smarju 200 K; dr. Siana na Dunaju 2 K; Lybenski Rudolf v veseli družbi pri Antonu Koštomaju nabranih 6 K; Farčnik Dragica, poštna upraviteljica, in J. Pinter, župan v Hrastovu, vsak po 1 K; Filip Viher, župnik pri Sv. Martinu pri Vurbergu, 10 K; Ferdo Pečenka, via Pauliana št. 12. Trst, 10 K; Neime-novan iz Ljubecne, 10 K; Juro Svetec, pos. na Prose-niškem, 5 K; Jože Suštarič, pos. in krčmar na Teharjah, 5 K; Feliks Perk v Mariboru 100 K; slavna občina Go-lavabuka 20 K; Martin Jurkovič, knezošk. duh. svet. in župnik v St. Petru pri Mariboru, 30 K; Zemljic pri Sv. Križu pri Slatini, 10 K; A. Hajšek, kanonik in dekan v Sl. Bistrici, 100 K; P. Pavel v Ptuj, 5 K; Anton Jaklič, c. in kr. voj. kurat v Trstu, 10 K; dr. Rakež J., prakt. zdr. v Smarju pri Jelšah, 20 K; Fran Matejčič, c. kr. zem. šk. nadzornik v Trstu, 10 K; N. Zanier, veleposestnik v St. Pavlu, 200 K; dr. Gabriel 20 K; slavna občina trg Rajhenburg 20 K; J. Zakotnik, župnik v pok. v St. Vidu nad Ljubljano, 2 K; Ivan Kramer, trgovec v Trbovljah, 10 K. — Skupaj v tem izkazu 1153 K 70 v.

Loterijske številke.

Linc, dne 31. maja 1902: 67, 13, 59, 58, 41.
Trst, 8, 33, 1, 22, 80.

Lastnica in tisk D. Hribarja v Celju.

Josip Jerčak

nadučitelj

(226)

Ana Veronica Jerčak
roj. Bizjak

poročena

2. junija 1902.

Sv. Frančišek Ks.

Letuš.

Sotrudnik

oziroma korektor se sprejme takoj pri uredništvu „Domovine“ v Celju. Dijaki juristi, ki se pečajo s politiko in pisateljevanjem imajo ugodno priliko, poleg te službe pripraviti se za izpite, ker je delo le par ur na dan. — Plača po dogovoru. — Ponudbe naravnost Dragotin Hribarju v Celje.

Osle, brusne kamne
za srpe in kose

priznana najboljša blago, 100 kosov 8 K, en poštni (169) zavoj z 15 kosi franko K 2-50 30-8

— razpošilja po povzetju —

J. RAZBORŠEK, Šmartno pri Litiji.

Suhe gobe, predivo,
krompir, zelen in rdeč fižol kupi

Anton Kolenc

(230) trgovec v Celju 3-1

Naprodaj ima tudi domača vina
in jabolčnik po nizki ceni.

Podobar in pozlatar
Fran Pohejač

(224) 3-1 v Spod. Hudinji.

Vljudno naznanjam, da sem odprl 1. rožnika svojo delavnico v Sp. Hudinji št. 25. poleg paromlina pri Celju. Priporočam se slavnemu občinstvu, posebno prečistiti duhovščini za blagohodno naklonjenost. Prizadeval se bodem vsako naročbo točno in solidno izvršiti. Pre-vzamem v izdelovanje vsa nova dela, kakor tudi sli-kanje cerkev. Na zahtevo izdelam načrte v vsakemu slogu. Prenovljenje altarjev, podob, slik in okvirov na-pravim vselej čedno in trpežno, da je kakor novo.

Doslужeni sekundarij graške de-
želne bolnišnice in bivši zdravnik v
Soštanju (229) 2-1

dr. Janko Serneč

je prevzel mesto okrožnega zdravnika
v Velenju ter ordinira od sedaj na-
prej tukaj vsaki dan v Skubiceveji hiši.

Velenje, 1. junija 1902.

Spretna in dobro izurjena 2-1

prodajalka

pridna in zanesljiva, ter obeh deželnih jezikov popolnoma
zmožna, dobi stalno mesto s 15. julijem t. l. Le resne in
samostojne delavke naj se ponujajo

P. Kostič-u v Celju.

Izvežbana prodajalka

mešane trgovine za prodajo na drobno dobi takoj dobro
plačano mesto v lepem in velikem trgu na Spod. Šta-
jarskem v bližini mesta. (227) 3-1

Ponudbe naj se pošljejo pod M. S. 500 poste restante Celje.

Proda se posestvo

v lepem trgu Spodnje Štajarske z dobro obisko-
vano gostilno in mesarijo, več orolov dobro
obdelanih njiv in travnikov, vse v trgu in pri
kolodvoru. Cena 10.000 gld. Kupovalci naj
pošljajo svoje naslove pod F. Z. 100 poste re-
stante Celje (226) 1

(209) **Pozor!** 5-3

Trgovci in gostilničarji!

Kdor hoče imeti dobro in okusno
blago, naj naroči za poskušnjo
1 zavoj (5 kg)

„kranjske salame“

katere kakovosti ne bode mogel
prehvaliti. 1 kg velja 1 gld 20 kr.
Razpošilja se proti povzetju. Naro-
čila sprejema in točno rešuje

Dragotin Novak, Trebnje.

Trgovina z železnino „MERKUR“

PETER MAJDIČ

v Celju, Graška cesta števil. 12

priporoča svojo veliko zalogo

najboljšega železa in jekla, pločevine, žice, kakor žico za ograje, lite
železnine, vsakovrstnega orodja za rokodelce, različnih žag, poljedel-
skega orodja in sicer orala, brane, motike, kose, srpe, grablje in
strojev; vsakovrstnih ponev, ključalničarskih izdelkov ter okov za okna,
vrata in pohištvo, žrebljev, vijakov in zakov, hišne in kuhinjske posode
tehtnic, sesalke, meril in uteži, raznovrstnih stavbinskih potrebščin ter
vsega drugega blaga za stavbe, hiše, vrte itd.

Traverze, cement, strešna lepenka, trse za obijanje stropov (štorje),
lončene cevi, samokolnice, oprav za strelovode, ter vse v stroko že-
lezne trgovine spadajoče predmete.

Tomaževa žlindra, najboljše umetno gnojilo.

* Bogata izber vsakovrstnih nagrobnih križev. *

Postrežba točna.

Cene nizke.